

16 sider
krydsord

Familie Journal

Nr. 39 • 25. september 2006 • 130. årgang • Kr. 24,50

NY BREVKASSE

Gittes
rene
tips

Matadors mor Lise Nørgaard:

Jeg gider
ikke
opdrage
en ny
mand

Forbrug
Test af
cremer

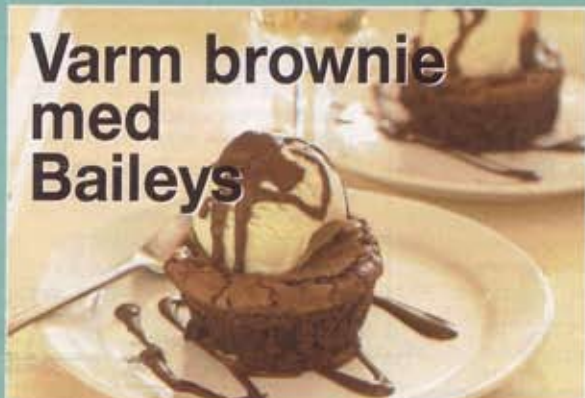
Pia jubler

Kunne
hverken gå
eller stå

Farvel krykker

Varm brownie
med
Baileys

TIL
STORE
OG
SMÅ

STRIBEVIS
AF
STRIK

For tyk til at adoptere

Jeg føler
mig
kasseret

Fokus på naturmedicin

Hjælp mod
blærebetændelse

Kære Karen

Min datter endt
i gældshelvede

51701837-000014 39
UBD

47-årige Pia Walsh var fortvivlet, da hun i juli måned blev indlagt med voldsomme smerter i ryggen og benene. På hospitalet mente man ikke, at en operation kunne hjælpe. Men det mente Pia efter at have læst en artikel i Familie Journalen. Så hun rejste til München og blev opereret på en privat klinik

■ Pia Walsh fra Hvidovre var jublende glad, da hun i år 2000 som socialpædagog blev bedt om at være med i opbygningen af det amtslige botilbud "Boligerne på Brøndbyøstervej" for voksne med fysiske og psykiske handicap.

- Jeg følte mig som en fisk i vandet blandt beboerne, fortæller hun. - Det var simpelt hen mit drømmejob.

Men i 2003 gik det galt. Et forkert løft i en nødsituation, hvor en beboer var ved at blive kvalt, udløste en diskusprolaps i ryggen. Pia forsøgte flere gange at vende tilbage til sin arbejdsplads, som gjorde alt, hvad der stod i deres magt - og lidt til - for at beholde hende. Men hver gang sagde ryggen stop.

I stedet blev Pia Walsh godkendt til revalidering, og på omtrent samme tidspunkt blev hun - efter to års ørkenvandring gennem det danske sundhedssystem - opereret for sin diskusprolaps i sommeren 2005. Efter operationen gik hun i gang med en uddannelse som misbrugsbehandler.

Men i juli måned i år gik det galt igen. Pia blev indlagt med voldsomme smerter i ryggen og benene. Hun kunne hverken sidde, stå eller gå. Lægerne skannede hende og mente, at det var arvæv, der trykkede på nerverne. Den umiddelbare vurdering gik på, at en ny operation ikke ville kunne hjælpe hende. Men hun ville for en god ordens skyld blive sendt videre til en kirurg på et andet hospital.

- Den besked slog mig fuldstændigt ud, siger Pia. - Jeg var i forvejen slidt i laser både fysisk og psykisk. Dels på grund af de ulidelige smerter og dels af at lig-

Pia kunne hverken stå, gå eller sidde

Farvel til krykkerne

Pia måtte næsten slæbe sig ind på Alpha Klinik støttet til sine krykker. Efter 40 minutters operation kunne hun gå helt almindeligt ud fra operationsstuen kun iført et støttekorset. Så nu bliver krykkerne leveret tilbage til det danske sundhedssystem

▲ Pia Walsh var nødt til at leje en autocamper, så hun kunne blive fragtet liggende til München. Hun kunne ikke sidde oprejst i et fly. Her er hun flankeret af en ven af familien, Ole Bager Nielsen, som var chauffør på turen, og af sin storesøster Lykke Koch. De brede smil skyldes, at billedet er taget EFTER operationen

- Jeg er så ubeskriveligt glad for, at jeg tog til Tyskland, jubler Pia. - Men jeg bliver ked af det og frustreret, når jeg tænker på de patienter, som ikke bliver hjulpet, fordi de ikke har råd til at søge behandling i udlandet

ge på ryggen i tre uger og vente på at få en MR-skanning, som kunne vise, hvor slemt det stod til. Jeg var også rædselsslagen ved udsigten til at skulle igen-nem den samme ørkenvandring i systemet, som jeg havde oplevet få år forinden. Det ville jo medføre, at jeg kunne vinke farvel til den uddannelse, jeg var gået i gang med, og som jeg var glad for.

Opbakning

Mens Pia lå i sin hospitalsseng og tænkte dystre tanker, var der nogen, der stak hende et eksemplar af Familie Journalen og bad hende læse artiklen om Bettina Kapteina, som var blevet opereret for diskusprolaps på den private Alpha Klinik i München. Situationen mindede på mange måder om Pias. Men i første omgang orkede hun ikke at gøre noget ved sagen. Hun lå bare i sin seng på hospitalet og græd og følte sig totalt magtesløs. Hun havde ikke nogen kræfter tilbage.

- Men så tog min gode veninde Mona fat i mig. Og hun er en handlekraftig dame af den kærlige, men bestemte slags. Så takket være hende fik jeg det spark i bagdelen, som var nødvendigt, smiler Pia.

Med hjælp fra Bettina Kapteina og hendes mand, Detlef, kom Pia Walsh i kontakt med rygspecialisten, Dr. Thomas Hoogland. Hun faxede den seneste MR-skanning ned til ham, og det viste sig, at Pia rent faktisk havde en ny diskusprolaps. Der var ikke "bare" tale om arvæv, sådan som de danske læger mente. Desuden besvarede hun en lang række spørgsmål, og så gik det pludselig stærkt. Godt en uge efter lå Pia i en lejet au-

Sundhedsstyrelsen: "Det må vi se på"

I Familie Journalen nummer 31 i år bragte vi en artikel om Bettina Kapteina, som med stor succes blev opereret for en diskusprolaps på den private Alpha Klinik i München. Her har Dr. Thomas Hoogland og hans team udviklet en operationsteknik, hvor diskusprolaps opereres ved en kikkertoperation - en såkaldt endoskopisk operation. Operationen udføres i lokal bedøvelse, og patienten kan gå frit omkring to timer efter operationen. Klinikken har også udviklet teknikker, der gør det muligt at undgå stivgørende operationer ved diskusprolaps i nakken. Artiklen om Bettina Kapteina medførte, at hun og hendes mand Detlef nærmest blev bestormet med henvendelser fra frustrerede rygpatienter, som ikke føler, de kan blive tilstrækkeligt hjulpet i det danske sundhedssystem. En af disse patienter er Pia Walsh, som denne artikel handler om. Familie Journalen har på baggrund af de mange læserreaktioner kontaktet overlæge Lone

de Neergaard, som er chef for Sundhedsstyrelsens Enhed for Planlægning. Lone de Neergaard oplyser, at Sundhedsstyrelsen ikke tidligere har hørt om Dr. Hooglands endoskopiske operationsteknik, men at styrelsen nu vil søge nærmere oplysninger.

Familie Journalen ville også gerne have haft svar på en række andre spørgsmål, herunder hvorvidt Sundhedsstyrelsen har forståelse for, at danske patienter vælger at søge behandling i udlandet - for egen regning - når de ikke føler, de kan få den nødvendige eller ønskede behandling i Danmark. Det var desværre ikke muligt for Lone de Neergaard at svare på disse spørgsmål før deadline på dette blad, men hun har lovet, at svarene kommer, når Sundhedsstyrelsen har haft mulighed for at sætte sig grundigere ind i sagen. Du kan læse mere om Alpha Klinik og Dr. Thomas Hooglands metode på hjemmesiden www.minryg.dk.

tocamper med kurs mod München. At tage et fly var ganske udelukket, for hun kunne simpelt hen ikke sidde oprejst.

Med på turen til Sydtykland var Pias storesøster, Lykke. Hun sprang til som rejseledsager, da Pias mand uventet måtte rejse til Irland til sin brors begravelse. Og hun lægger ikke skjul på, at hun var bekymret for sin lillesøster.

- Min umiddelbare reaktion var nok, at det var lidt overilet

at belåne sit hus og rejse til Tyskland på baggrund af en enkelt solstrålehistorie i et ugeblad, indrømmer Lykke, som er uddannet sygeplejerske. - Men omvendt så forstod jeg hende godt. Hun havde jo alt at vinde.

Glædestårer

Da den danske delegation ankom til München tirsdag den 29. august om morgenen, måtte Pia slæbe sig ind på klinikken på

sine krykker. Dagen efter gik hun efter 45 minutters operation i lokalbedøvelse smertefrit og ubesværet ud fra operationsstuen.

- Det var helt vildt, fortæller storesøster Lykke og lader tårerne få frit løb. - Jeg havde siddet som på nåle uden for operationsstuen og tænkt på, hvordan jeg skulle få min lillesøster transporteret ud i autocamperen. Jeg sad og lyttede efter lyden af krykker, da døren gik op, og Pia kom gående ud ved egen hjælp. Det var ubeskriveligt, og jeg er simpelt hen så glad, taknemlig og lettet på Pias vegne.

Pia selv er også jublende lykkelig over, at hun nu igen kan sidde, stå og gå helt ubesværet og smertefrit. Og hun fryder sig over, at hun er tilbage på skolebænken og i fuld gang med at færdiggøre sin uddannelse.

Men glæden er ikke uden skår. For Pia Walsh kan ikke lade være med at tænke på de patienter, som ikke har mulighed for at skaffe penge til en operation.

- Jeg har belånt friværden i vores hus og betalt 100.000 kroner af egen lomme for at blive smertefri og arbejdsdygtig, siger hun. - Dem ville jeg da gerne have brugt på noget andet. Men det værste er at tænke på, at der findes mennesker, som ikke får den chance for et bedre liv, som jeg fik. Det, synes jeg, er både fortvivlende og urimeligt. □

Af
Sinnet Ellehauge
Haag

Foto:
Jette Feldthaus

redaktionen@familiejournalen.dk